

vati ne De Gasperiju, niti papežu, še manj pa Trumanu. Oni pa, ki so glasovali za De Gasperija in tri dni prej v Trstu manifestirali, pa so prejeli sedaj od mistra Lovetta dobro lekcijo. Ali jim bo

Slava padlim junakom!

Eftimiadi Marko
Folischia Albert
Folischia Franc
Geat Irma
Germani Angel
Grmek Zora
Grgič Stanko
Guzzi Stanislav
Jurman Franc
Kariž Hilarij
Kočevar Stanislav
Križaj Jurij
Križaj Alojzij

Križaj Karel
Makorič Angel
Maddalozzo Evge
Miloh Karel
Negrelli-Petracco
Pavolin Franc
Pelicon Danilo
Peric Rudolf
Peterin Karel
Premru Franc
Saba Alojzij
Seminaro Salvatore
Serbelin Ivan

Soldat Lucijan
Steghel Anton
Tonio Gilbert
Turk Franc
Turk Stanko
Turk Jožko
Turk Marija
Ulivelli Angel
Zlani Srežko
Zudič Albert
Ženko Venceslav
1 nepoznan.

večernjski skupščini, ki bo
pozno ponoči, in
prejemamo to, pa
traja, znova pou
svojega problema
industrije, za ka
kalni organizaciji
v zvezi s pre
splošno delovno
so tudi, da ne bo
dokler ne izvojuj
teve, ki predstavi
je potreben za z
Stavkajoč: pel
so si zaradi te s
bojstvarni, med

POLITIČNA PANORAMA TRŽAŠKEGA OZEMLJA (XIII.)
VRNITEV K ITALIJI
ni bistvenega pomena
RUDI URŠIČ

Nacionalističnemu bloku je uspelo samo in izključno zaradi politike sedanjih italijanskih vlade, vodilnih italijanskih finančnih krogov in tukajšnjih vlastodržcev obdržati položaje, ki jih danes ima. Nihče se ne zateka k skrivnim mislim, obrekovanju in drugim sredstvom, da bi podprli nacionaliste. Razen tega so zatrjevali, da so zajameli kakšno koli nadlodo tudi v Trstu, ki bi bil anglo-ameriška kolonija. Vse do pred nekaj dnevi se je reklo: »Ni bistvenega pomena vrniti se v narobe Italije, bistveno je delati tako, kot da bi bila Italija, to je uporaba vseh zakonov in uredb, kot v Italiji z dodatkom močne podpore tem zakonom, ki jo predstavljajo okupacijske čete. Predstavniki nacionalističnega bloka so celo že večkrat zatrjevali, da se morajo meje anglo-ameriškega ozemlja napram Jugoslaviji in osemju, ki ga upravlja Jugoslovani, da morajo take meje biti branjene in da pričakujejo, da ne bodo razočarani. Nekateri izmed teh predstavnikov so naravnost smatrali, da Američani njihove hlapčevske dejavnosti ne cenijo dovolj. Oni pravijo, da se Američani in Truman ne zavedajo, kakšne svete prijatelje imajo v našem mestu, in da torej iz tega zvestega prijateljstva ne morejo izvajati zadostnih zahtevkov. To stanje agentov imperializma, tukajšnjih tako imenovanih »italijanskih« političnih gibanj omogoča uporabo starega, toda vselej veljavnega načela, da je na pod najboljša obramba. Zato tudi vpijejo, da so ljudsko gibanje in njegovi voditelji agenti Moskve, Beograda, Kominforma, slovenskega imperializma itd.

Kerati tako zamjenava položaj, ki se krijejo s položajem nacifasističnih vojnih hlapčev napram Sovjetski zvezi, resnični branitelji mira, omogoča, da se najdejo argumenti in izgovori za preganjanje najbolj doslednih braniteljev interesov delovnih množic in ljudstva t. j. v glavnem komunistov: omogoča moralni pritisk na srednje sloje, ki sklanjajo, zavedajo se jasnosti dejstev, rešiti svoje skrbi in se obračajo na tisti, ki so med vojno in po vojni dokazali, da so nesebično in služili ljudstvu.

Italijansko demokratsko gibanje ima povsem razumljivo velik vpliv na politično življenje tega ozemlja. Njegovi uspehi, ki so jih navdušeno pozdravljali italijanski in slovenski pristavci ljudske fronte S. T. O. ja, so odprli oči političnikom in neutralizirali plahti, ki bi bile sicer aktivne v vrstah tistega nacionalizma, ki jasno kaže, da ne brani italijanskega ljudstva, ampak da brani drugo »italijanstvo«, »italijanstvo« De Gasperi, to je Trumana.

Ostrina borbe je tako razdelila prebivalstvo na dva nasprotujoča si tabora, da je postal zelo tesen nenaden prehod iz enega bloka v drugega. Tak prehod se dogaja vedno počasni, s težavo, premagujejo predvsem nacionalistični duh, ki ga umelno podpirajo tisti, ki so zainteresirani na tem, da vzdržujejo pri nas stalno napeto stanje, da obdržijo prebivalstvo razcepljeno, izkoristijo predvsem nacionalistično čustvo. Prehod iz nacionalističnega tabora v tabor ljudske fronte se po pravilo dogaja preko več ali manj dolgotrajne pasivnosti prav zaradi marnega pritiska demokratskega italijanskega gibanja, ki sli politične nasprotne tabora, da razmišljajo o naravi svojih odnosov s komunisti in da se torej zavejo svojih protidemokratskih pozicij. Vendar jim vedno in pravčasno ne uspe razločiti si vsek, od kod razlika med italijanskim in našo situacijo. Vse »načelno« uveljavljanje italijanskih demokratskih sil

do sedaj ni uspelo med temi političnimi Italijani, ki bi hoteli dokončno ločiti svojo odgovornost od tukajšnjih fašistov, dobiti drug bolj vidni izraz, kot pa kako osebno priključitev k italijanski ljudski fronti.

Uveljavljanja ljudske fronte so imela odziv tudi med raznimi ustanoviteli in pristaji raznih enotnih naprednih strank in socialdemokratskih front, ki se niso vedno bistveno strinjali s politiko ljudske fronte in naše partije, čeprav so se borili v vrstah tukajšnje ljudske fronte. Namesto da bi ti razumeli in se zavedali, da je politika ljudske fronte — tako pri nas kot v Italiji in drugod — edino močna, da je torej linija naše partije in tukajšnje ljudske fronte bila pravilna in edino močna v interesu tako tukajšnje kakor mednarodne demokracije, so delali in delajo v prepričanju, da smo dejansko imeli pozicije s predskoti napram demokratskemu italijanskemu gibanju.

Namesto da bi ugotovili, da predstavljajo ustanovitev demokratske ljudske fronte veliko zmago italijanskih, tristiških in mednarodnih demokratskih sil ter istosojno sijajno potrditev pravilnosti politične linije naše partije, hočejo opravičiti svojo biavo pozicijo proti politiki SLAU: odhod minimalni poizkus revizije lastnih pozicij, od tod tisto in preprosto volja, da upravičijo te pozicije in od tod tudi dokončno vtrajanje na njih. To dokazuje, da ni šlo — kakor se je morda svoj čas zdelo — za časovne pozicije, izhajajoče iz čustvenih zvez s demokratskim italijanskim gibanjem, marveč da je šlo enostavno za protiljudske pozicije, povezane z uso

Veliko tovarniška peč »grube« bruha počne celi dima. Vetr ga razmaja po vsej dolini. Cini nize stoji nad Sodo, tam abasie vreme prerokujejo tukaj živeči ljudje. Nekateri premočnejši kmetje, ki jim ni bilo treba »skati kruha v tovarni, so mrmrali proti tej megi, češ da prinaša tjo, ki je nekaj let sem zelo škodovala rastlinstvu, zlasti pa fižolu. Ali so ti očitki utemeljeni ali ne, se ni dognalo. Delavec, ki prejema svojo strnjajstveno plačo, pa ni kaj rade poslušal govorice o dimu.

Anhovo in tovarna postajata v vedno večji meri središče dela Sotke doline. Lahko rečemo, da

zlasti nad novinkami. Hudoobna Nina, delovodja, je metala celo zlikano »kosje« (izgotovljene izdelke) v koš, ker se je bala, da bi preveč zaslužili.

Z nekaterimi italijanskimi prišelci pa je bilo drugače. Niso čakali ne pri vratih sindikata in tudi na delu jim niso metali poljen pod noge. Ko so prihajali, so bili rečni in ubogi. Za nekatero pa se Anhovi prav dobro spominjajo, kako vse drugačni so odhajali. Med prišelci je bil tudi Mladar. Od kod se je priklatil, se ne ve, spominjajo pa se, da delavci pripravevali, da je prišel v vas s cokolami na rami in s culo v roki. Kmalu se je povzel zelo visoko in s to rastjo se mu je dvigal tudi njegov dokaj obilni trebuh. Slovenski delavec ga nismo imeli radi, sovražili pa so ga tudi poštini Italijani. Z nami je bil zelo surov, na vprašanja se mu sploh ni dalo odgovarjati. Imel je več takih sogelavcev, ki so neumorno pilili in žagali naše košice. Z večjo roko so spravljali milijone v skrbno okovano blaginjo: nekaj so si pridržali zase, ostalo pa posiljali v Italijo za vojne priprave. Šaj je fašizem takrat karavno rabil denarja! Vsek imed delavcev je dobro vedel, da bi morali te milijone razdeliti njim samim; služiti bi morali za izboljšanje njihovih življenjskih po-

si danes služi skoraj polovica kanalskih faranov svoj kruh v tovarni. Spominjam se, da je bilo zaposlenih v predvojni letih, ko se je pri nas spirila tja govornica v tovarniškem poslopju, le malo naših ljudi. Pred vrati italijanskega sindikata je dan za dnem čakala dolga vrsta ljudi. Gospod Gallardo pa je sprejel na delo, kakor se je njemu zdelo. Če mu nisi prinesel na dom petolina, si lahko čakal leto in več. »Namusati bi morali, pa bi teklo, so godrnjali Slovenci in preklinjali zapuščati od prerivanja že vsa očuljena vrata ter poslušali da za dnem isto brldko pesem: »Vlasi domani, Marsi-komu od teh, ki so čakali v vrsti, ni mirovati želede, doma pa so ga čakali lačni otroci. Zdi se mi, da so se naši ljudje takrat prvi naučili preklinjati. Med tistimi v vrsti sem bila tudi jaz. Po dógem čakanju so me vendar sprejeli na delo. Tiste čase smo imeli ženske nekaj več sreče. Če tudi daleč, skoraj poldrugo uro hoda od doma, sem bila le vesela, da sem našla zaposlivo. Življenje je teklo počasi kakor voz, ki ga mukoma potiska naprej. Posebno hudo je bilo poslati. Dež nas je večkrat premočil prav do kosti, tako smo delali v mokrem prav do večera in se sušili šele ob domačem ognilju. V tovarni so se znašli

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin, bivši minister Petaina, ni samo svobodni, temveč je imel tudi govor, proti odporu. Ta človek, ki je leta 1938 podpisal češkoslovske zakone in ki je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Na istem banketu je nek drugi zapustil Vaila in Monakova, paust Paulre, bivši tajnik socialistične stranke in Petainov svetovalec, ki je pomagal pri zadrtvi španske in češkoslovske republike, imel govor, v katerem je dejal, da pomni odpor francoskega ljudstva proti nacizmu. Najbolj izrazito znan zgodovine Francije. Ne tem banketu pa so načelovito morile Francije najzgodnejši izdajalci: Lamoureux, Marchandau in kanonik Desgranges.

Obsojenim na smrt so bile njihove kazni spremenjene v kazni na prostosti, drugi obsojeni na zapir, pa so bili pomilosteni. Tako je bil izpuščen na svobodo admiral Abrial, ki je bil obsojen na desmrtno prisilno delo. Najprej so mu kazni znižali na 5 let, dne 2. decembra 1947 pa je bil izpuščen. Prav tako je bil 6. marca izpuščen admiral Marqu's, nekaj mesecev pozneje pa admiral Robert, ki je bil obsojen na 10 let prisilnega dela. Tako so zopet svobodni ljudje, ki so pomagali Nemcem in potepili francoski moralarje v Toulouse.

Zunanji minister Petain-Badour, prijatelj Hitlerja in Mussolinija, človek, ki je v Vilju podpisal nacistične zakone in ki ga je nekada tudi De Gaulle, ko je bil še na strani odpora, smatral za izdajalca, je bil tudi izpuščen.

Bivši minister Lavalove vlade Hubert Lagardelle, fašist in Mussolinijev spjkon, organizator deportacij francoskih delavcev v Nemčijo, je tudi dosegel azil v Nemčijo, je danes zelo priljubljen pri Schumanovi vladi.

Flandin

Bodočnost Reke

PRISTANIŠČE V KVARNERU BO ZATEMNILO POMORSKO SILO, KI SE JE STOLETJA KOPALA V RAZKOŠJU

Osemnajsto stoletje je prineslo velike spremembe na Jadranu in s tem tudi potek novega razvoja v zgodovini Reke. V borbi med Benetkami, ki se še vedno krčevito oprijemljajo svoje premoči na morju, in med Avstrijo oziroma podonavskimi ekonomskim prostorom, ki išče za svoje proizvode prosto pot preko morja, bo imela Reka, ki je bila od nekdanjega mesta pomorske in trgovske tradicije, važno vlogo. To trčenje ekonomskih težinj na Jadranu med pomorsko silo, ki propada na eni strani, in med pomorsko silo, ki vstaja na drugi strani, ne bo dolgo trajalo. Res je, da Benetke še vedno predstavljajo bogastvo, razkošje in sijaj, vendar pa je to sijaj zatona, sklad večernega zatona. V stari gradbi iz skrinje od rlinosti. Re je v začetku XVIII. stoletja so bile Benetke neomejen gospodar na Jadranu — avstrijske ladje so morale v znak priznanja sneti zastave, ko so zaplule v beneško luko. To pa so ob enem zadnji tresljaji beneškega gospodarstva na Jadranu. Ko je Karel VI. kot prvi korak k razširitvi avstrijske pomorske moči proglasil leta 1717 svobodo plovidbe na Jadranu in jomiti zadržati vsem ladjam, ki so plule pod njegovo zastavo, kar je s drugimi besedami pomenilo odkrito nasprotstvo dovedanja beneške premoči, je senat v Benetkah pogoltnil to pulho. Ne dolgo potem pa je Josip II. prišel ogrožati Benetane ne samo na morju, temveč tudi na suhem.

V tem razdobju zatona na eni strani in vstajanja na drugi strani, pa je igrala Reka važno in veliko vlogo. Za takrat so mislili na Reko kot izvozno luko za Hrvaško in Madžarsko ter izhodne pomorske trgovine za vse Podonavje. Reka pa se je naslonila

HRVATSKA NARODNA NOSA IZ PAZINA V ISTRI

na svoje naravno zaledje-Podonavje in Posavje.

Reka je bila leta 1719 proglašena za svobodno pristanišče, čez pol stoletja pa je bila razširjena na vse mestno ozemlje. Ta dogodek je od tedaj naprej bistveno vplival na gospodarski in kulturni razvoj mesta, na povečanje njegovega obsega in prebivalstva, pristaniškega prometa, trgovine, industrije in brodarstva. S tem dogodkom pa se prav za prav prične zgodovina nove Reke. Takrat so se pričele graditi prve moderne ceste, ki so vezale Reko z zaledjem, zrasle so nove ladjedelnice in gradilo se je pristanišče na Rečni. Na Reki so izvažali vino, tobak, koruzo, konjole in druga ter za časa protinapoleonskih vojnih operacij v Italijo so tudi skoz Reko oskrbovali vojsko. Snovni so se pričele trgovsko-prometne in pomorsko-izvozne

ustanove, ki so potegnile Reko v kombinacije velikega obsega. O Reki pa so pričeli govoriti, da ima v trgovini isto važnost in evropskem jugu, kakor ga ima Moskva na evropskem severu. In v resnici so se v tej dobi pričeli zbirati, na Reki kapitalistični podjetniki, trgovci, spekulant in pustolovci. Posnati evropski pustolovec Maurice Beneski, poznajši, bivši kralj Madagaskarja, je osnoval na Reki veliko tranzitno podjetje za prevoz robe iz Karlova. Leta 1750 je bila na Reki osnovana sladkorna tovarna, ki je bila med največjimi v Evropi. Delničarji so bili kapitalistični krogi iz Belgije in Avstrije ter je bila delničar celo cesarica Marija Terezija.

V drugi polovici XVIII. stoletja se je na Reki nakopičilo toliko kapitala, da je svetnik tržaške intendenec Ricci svetoval, da ni varno kopičiti toliko kapitala na enem mestu in to zaradi »tremblemента de terena, to je potresov, ki so bili večkrat na Reki. Okrog tega resnega sladkornja pa so se vodile prave ekonomske bitke od Hamburga do Reke in od Temišvara do Bakra. Ta sladkorna tovarna je propadla v začetku XIX. stoletja. Na to »sladkorno« preteklost Reke pa se danes prida dve kamniti glavi z sladkornimi kromami nad vrati zgradbe stare tovarne sladkornja na Reki. Reško XVIII. stoletje pa ima še

Studija N. Beličkova o Cerniševskem

Na malone 200 straneh je izdal Slovenski knjižni zavod kot. 8. zvezek svoje zbirke Mojstri in vzorniki, prevod N. Beličkova študije o Nikolaju Gavriloviču Cerniševskem. Cerniševski je ime, ki ga je Lenin navedel med najpomembnejše miselnike, s katerimi se ponaša ruski narod: možmi, ki so s svojo revolucionarno miselnostjo krčili pota napredku in pripravljali tla velikemu Oktobru. Heroično življenje tega ruskega demokrata, ki ga je carski režim vrnil v ječo in potem do smrti — 22 let — zadrževal v pregnanstvu, je dobilo v prof. N. Beličkovu vestnemu življenjskega. Posebno zanimiva, izpodobudna in vzgojno važna so poglavja,

FIZIKULTURA

Po enem letu „PARTIZAN“

PO ODPOVEDANI TEKMI HAJDUK - PONZIANA LJ. SE CDJA PARTIZAN PRIPRAVLJA NA ZASEDBO II. MESTA V LESTVICI. PONZIANA PRIPRAVLJENA. UPA NA ZMAGO

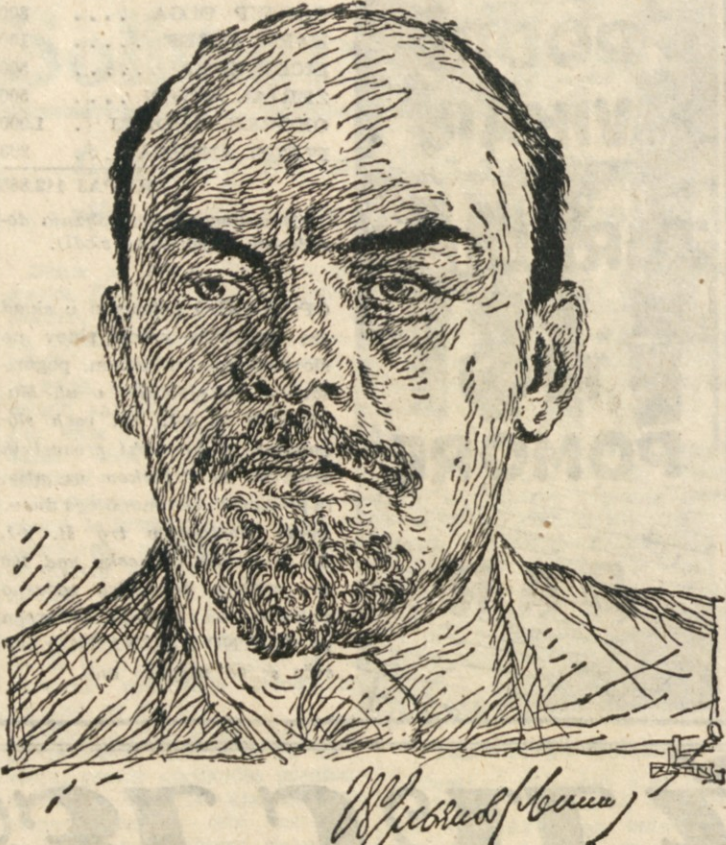
velikim uspehom sodelovali na balkanskih igrah, na raznih evropskih prvenstvih ter na mnogih mednarodnih srečanjih.

V prvi vrsti se je dalo te uspehe beležiti na področju nogometa, ki je tudi v Jugoslaviji, kakor v vseh ostalih državah, med najpopularnejšimi igrami. V mednarodni tekmi so jugoslov. nogometaši porazili marškatere prvotnega nogometa ne le na domačem tleh, marveč tudi v tujini, se pravi, v brlugu samega nasprotnika, kjer so izgledali na zmago mnogo dvomljivo.

Spored športnega tedna v okviru proslav 1. maja

- 25. APRILA: Ob 9 začetek balinarskega turnirja za pokal 1. maja; ob 9 kolestarska tekma za mladinsko nagradno tekmovalje; ob 8 tekma v hitri hoji okrog Trsta; ob 19 bokarsko srečanje med reprezentanco Trsta in Zveze italijanskega ljudskega športa iz Lazia v prostorih kulturnega krožka Tomažič.
- 26. APRILA: Ob 18 nogometno srečanje na stadionu pri Sv. Soboti; ob 19 na igrišču kulturnega krožka Tomažič turnir odbojke s sodelovanjem reprezentanc Piemonta, Slovenije in Trsta; ob 20 v športnem baru pri Sv. Jakobu začetek šahovskega turnirja za pokal 1. maja.
- 27. APRILA: Ob 18 na stadionu pri Sv. Soboti semifinale mednarodnega šahovskega nogometnega turnirja; ob 20 v prostorih športnega društva Col-Ilva začetek turnirja namiznega tenisa za pokal 1. maja; ob 20 tekme drsalcov na koleških v ulici D'Alvano.
- 28. APRILA: Ob 18 na stadionu pri Sv. Soboti nadaljevanje semifinalnega mednarodnega šahovskega nogometnega turnirja; ob 20 nadaljevanje šahovskega turnirja v športnem baru pri Sv. Jakobu.
- 29. APRILA: Ob 20 nadaljevanje turnirja namiznega tenisa pri SK Col-Ilva; ob 20 nadaljevanje šahovskega turnirja v športnem baru.
- 1. MAJA: Ob 14 začetek množičnega telesnega naslova na stadionu pri Sv. Soboti.
- 2. MAJA: Ob 8 tekma lahkostilskih šlaket po mestnih ulicah; ob 9.30 začetek mednarodnega turnirja v odbojki s sodelovanjem reprezentanc Piemonta, Zagreba in Trsta, na igrišču športnega kluba Col-Ilva; ob 11 start mednarodnega kolestarske tekme za II. trofeje Lavatorara; ob 17 finalne tekme mednarodnega šahovskega nogometnega turnirja na stadionu pri Sv. Soboti.

OB 78-LETNICI V. Iljiča Lenina

»Samo tisti bo zmagal in obdržal oblast, ki veruje v ljudstvo, ki se potopi v vrelce žive ljudske ustvarjalne sile.« To je bil eden izmed Leninovih naukov, po katerem se je sam ravnal ter dokazal: v praksi stvarnosti svojih besed. Izgradnje sovjetske države se je lotil v njenih najkriticnejših delih s pogumom ljudskega voditelja, ki ima namen posvetiti svoje življenje srečnejši bodočnosti lastne dežele. Redkokaj je krmal države zadrževal v sebi toliko teoretične moči, politične modrosti in dalekovidnosti ter neizmirljive volje do zmage, ki jo je črpal iz osebnega poguma in globokega poznavanja ljudstva, njegovega življenja, njegovih težav in nujnih potreb. Pred Leninom zgodovina ni poznala državnega funkcionarja, ki bi bil tako tesno povezan z ljudstvom in bi tako globoko veroval v ljudske ustvarjalne sile. Toda ljudstvo mu je bogato poplačalo to predanost, neomejeno mu je zaupalo in sledilo.

Lenin je predvidel silo in moč sovjetske države, ki jo je bil ustanovil. Napovedoval je, — da bo sovjetska država živeča kljub vsem naporom njenih sovražnikov, da bo zbirala vedno nove sile in zav-

Hitlerjevi zadnji dnevi

V svoji onemoglosti je tirer računal s spopadom Rusov in Angloameričanov pri srečanju na frontah

Zjutraj se mi je posrečilo prebrati vest centralne radijske postaje, ki se je glasila: »Ob srečanju ameriške in ruske vojske, do katerega je prišlo na reki Mulde v Srednji Nemčiji, so nastala med komandanti obeh strani neznačilna nesoglasja o tem, kdo bo zasedel to in ono ozemlje. Rusi so očitno Američanom, da na tem področju niso izpolnili pogojev krimskega sporazuma. Toda s tem je bilo vse opravičeno. Besedno prekanje ni privedlo do prelivanja krvi ali česa podobnega.«

Hitler je poskočil, kakor da ga je pičila kača, oči so se mu znovali, zaskrbljen, sklonil se je v naslanjaču nazaj.

»Gospoda, to je nov stajenec, dokaz nesloge med našimi sovražniki. Mar bi me nemški narod in zgodovina ne imela za zločinca, če bi danes sklenil mir, ko se naš sovražnik lahko že jutri sporeko? Mar ni možno, da izbruhne vsak dan in vsak trenutek vojna med boljševiki in Anglososi zaradi razdelitve Nemčije?«

Teh besed sem se spomnil mnogo pozneje, ko sem govoril s nekimi oficirji, ki je sodeloval v pogovornih o kapitulaciji v Reimsu 6. maja 1945. Čujte, kaj mi je pravil: »Nemška delegacija je prišla v Reims. Čakali smo samo se na generala Eisenhowerja, da bi se začela pogajanja. Po prihodu je stopil Eisenhower naravnost h generalpovodniku Jodlu in ga po pozdravu vprašal: »Zakaj ste po porazi pri Avranču nadaljevali borbo? Morali ste vedeti, da je bil od tistega trenutka izid borbe že odločen v naše dobro.« Jodl je odgovoril: »S Hitlerjem sva menila, da se bodo naši sovražniki sprli zaradi razdelitve Nemčije.«

Po svoji izjavi se je Hitler znoval obrazil h Krebsu. Med poročanjem je večkrat vprašal, kje so zdaj čete generala Wenka in kako se razvijajo zapovedani napadi tretje armade v smeri Berlina s severne strani. Ne o tem ne o onem ni bilo nobenih vesti.

Drugi dan so se začele trgati telefonske zveze z zunanjim svetom. Radijska zveza se ni bila vzpostavljena in po celce ure nismo prejeli nobenih poročil. Artilerijska ofenziva Rusov je bila vedno silovitejša.

Zvečer so začele padati prve granate iz ruskih težkih topov na ozemlje državne pisarne. Za četrt ure smo morali ustaviti ventilatorje, ker je prihajal iz zaklonišča čisto čist zrak, smrdač po žveplu, dim in praž. Ze v začetku noči so nenehoma prihajale žolostne vesti. Glavna komanda kopenskih čet je poročala o bližajoči se popolni katastrofi na Odri južno od Stettina. Tretja armada pod poveljstvom Steinerja, ki je napadala na Hitlerjevo povelje, je prodrla s kilometra daleč, toda njene šibe sile niso mogle več vzdržati in jurile se je izjalovilo. Wenk je začel s svojimi tremi divizijami navedenim napadati v smeri Potsdama, toda o njem ni nobenih vesti več. Rusi so zapadno od Berlina strahovito ojačali svoj pritisk. Rathenau, ki je 80 km zahodno od Berlina, je bil že v njihovih rokah. Mi smo se tako rekoč »poglabljali« v rusko zaledje. Deveta armada je znovala nujno prosila, naj ji dovolijo umik proti severozahodu, v smeri Berlina, ker so jo napadali z dveh zaledij in je bila v nevarnosti, da bo povsem uničena. Hitler je to zopet odklonil. Okrog 18. ko se je zvedelo, da so prišli prednji oddeli Rusov do Tempelhofa, so mnogi posem »buppli. Na kanalu Tadolju, južno od Dahlema, se borbe nadaljujejo. Motorizirani ruski izvidniki so se pojavili na letališču Gatow. 8000 goincev iz sosednje vojne letalske šole v Kladoku je zavezo položilo na ozemlju šole. Hitler je izdal povelje, naj se preskrbuje Berlin pod letali.

Ko so nas poklicali okrog 10 k njemu, da bi dobili navodila, je bil videti zelo potr. Niti okoliščina, da je Steiner, ne da bi poslušal njegovo kategorično povelje, dovolj juril tretje armade, proti našemu pričakovanju ni poteročilo njegove obilne razkošnosti. Hitler je samo zamrmral utrujeno »Saj sem vam rekel, da

HITLER S SVOJO ZENO EVO BRAUN

ZBIRKA NOVEL

Maksa Šnuderla

V založbi Slovenskega knjižnega zavoda je izšlo izvirno novelistično delo Maksa Šnuderla: novele in povesti. »Od pomeči do polnoči«. Pisec ni znan gamo kot pravnik in javni delavec, marveč se je v razdobju med dvema vojnama uveljavil v slovenski literaturi kot prirovednik in dramatik. Po daljšem preselstvu, v katerem leži velika domovinska vojna, je izdal Makso Šnuderl novo knjigo svoje proze. Knjiga je dobila naslov po prvi najdaljši noveli »Od pomeči do polnoči«. Tu je pisatelj zajel v okvir štiri in dvajsetih let življenja v sobi internega odelika javne bolnice vrsto človeških usod, od komično-tragičnih, kakor je usoda kjepečevega Dihorja, osrednje osebe te zgodbe, do tragičnega dogodka z Janezkom. Vsemu dogajanju in vsem tako raznovrstnim značajem pa je dal pravo bolnišnično atmosfero. Povest je skoraj majhen roman, saj zavzema več kot tretjino knjige. V drugem delu knjige so našle nekatere zgodbe, ki se splošno doživljajo: snovi v avtorjeva študentska leta (»Anita«, »Avtoriteta«) ali pa se (»Mija smrt«) dogajajo v kmečkem svetu štajerske pokrajine, iz katere poteka pisatelj. — Drugo polovico Šnuderlove nove knjige je tematično in motivno odplodila narodno-osvobodilna vojna. Tu so novele, ki prikazujejo trpljenje našega ljudstva in njegov heroični odpor pod fašistično okupacijo. »Matjaž

- ### Novelne knjige in revije
- Milan Pugač: Izbrane novele. Izdal Slovenski knjižni zavod. Ljubljana 1948. str. 345.
 - Stendhal: Lucien Lawrence. Prev. vedel B. Fatur, izdal Slovenski knjižni zavod, Ljubljana 1948. str. 484.
 - Milan Vidmar: Elektrifikacija. Izdal Slovenski knjižni zavod. Ljubljana 1948. str. 44.
 - O novem nadihu preskrbe in o vseh drugih omenih. Izdal Slovenski knjižni zavod, Ljubljana 1948. str. 135.
 - Ruski žurnal, št. 10-11-12: ureja Društvo za kulturno sodelovanje Slovenije s SZ, izdaja Slovenski knjižni zavod, Ljubljana 1948; str. 146-192.

ZORA KOŠUTA-JUGOVA

SREČA

Ah, ti čudovito človeško oko, kako bogato razpisaj v svet svoje notranjosti človekovo. Nikoli ne lažeš. Lahko se ti, ustne smehljajo, a četi je v srcu teško, odseva žalost iz tvojih oči. Brez besed kričijo v svet, brez dokazov govori. Pogled, ki ga nikoli več ne ujameš, ti je morda povedal več kakor gošče popisan list papirja. Kolikokrat ti v sredi za trepeta sree ob samem pogledu. Kako bi mogel popisati vs lepoti, sree in ljubezen, ki seva iz njega. Koliko solz in bridkosti lahko povzroči en sam pogled. Kot je lahko brezkravna sreča, ki seva iz oči, za katero se pesnik

1. maj - manifestacija za enotno fronto delavcev, kmetov in naprednih izobražencev